"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହି ଜନ୍ମରେ କରିଥିବା ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ସବୁ ସତକଥା ଶୁଣାଇଦିଅ ଏବଂ ପୂର୍ବଜନ୍ମଗୁଡିକର ବିକର୍ମକୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନିରେ ସମାପ୍ତ କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ହେବାପାଇଁ କେଉଁ ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ ?

ଉତ୍ତର:- ଆମକୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହି ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ହିଁ ଚିନ୍ତା ରହିବା ଦରକାର । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସେବାଧାରୀ ହୋଇପାରିବେ । ବାବା ଏକୁଟିଆ କ'ଣ କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱକୁ ପବିତ୍ର କରି ପବିତ୍ର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକଥା ତ' ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ ସତେଜ ହେବାପାଇଁ । ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଏପରି ଭାବିନଥା'ନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ବାବା ମଧୁବନରେ ଅଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମଧୁବନକୁ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଯାଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମୁରଲୀ ଅକ୍ଷର ଶୁଣି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭାବିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁରଲୀର ଆଉ କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଗଲଣି ନା । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରୁଛ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହୋଇଯାଇଥିଲୁ । ଏହିପରି କେହି ବି ନିଜକୁ ଭାବୁନାହାନ୍ତି । ଏଠାକୁ ଆସିବା ପରେ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହୋଇଯାଇଥିଲୁ । ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲ । କୌଣସି ମୁର୍ଖ କ'ଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ, ସେତିକି ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ତ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି । ଜଡ ଚିତ୍ର ତ କିଛି କଥା କହିପାରିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କର ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ କିଛି କଥା କହୁଛନ୍ତି କି ? ଶିବବାବା ସଂଗମରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ପୂଜାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ଭାବୁଛନ୍ତି ସିଏ ମୁରଲୀ ବଜାଇଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ବିଲକୁଲ୍ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପୂଜା ଆଦି ସବୁ ନିଷ୍ଫଳ ହୋଇଯାଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି କିଛି ବି ପଢ଼ିନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟବାବା ହିଁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟ ପଢ଼ାଇବା ୱାଲା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି, ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ସତ୍ୟକଥା ବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ ତ' ଠିକ୍ ଅଛି, ସତ୍ୟ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି, ଏବେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଅଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ନା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କଳିଯୁଗ ତ' ବନାଇବେ ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ସମୟରେ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ ଯେ ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାପାଇଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସି ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛି । ଯୁଗେ ଯୁଗେ କିପରି ଆସିବି! ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖାଇ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ ଇଏ ଶିବବାବାଙ୍କର ରଥ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ତାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ପତିତ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ । ଯୋଗବଳ ବିନା କେହି ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା କେହି ପବିତ୍ର ହୋଇନଥା'ନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ଯୋଗ ଅଗ୍ନି, ପାଣି ନିଆଁକୁ ଲିଭାଇଥାଏ, ନିଆଁ ସବୁକିଛି ଜଳାଇ ଦେଇଥାଏ, ତେଣୁ ପାଣି ତ' ନିଆଁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଇଏ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁ କରିଥିଲେ । ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପଢ଼ିଥିଲେ । ଏହି ଜନ୍ମରେ ଯେପରି ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତ' କିଛି ଲୋଭ ହେଲାନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ତ' କେହି ହେଉନାହାନ୍ତି, ପାପ ହିଁ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହି ଜନ୍ମରେ ଯେଉଁ ପାପ ଆଦି କରିଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱୟଂ ବାବା ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଥିବାରୁ ଏଜନ୍ମର ପାପ କର୍ମ ତାଙ୍କୁ କହିଦେବା ଉଚିତ୍, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜନ୍ମର ପାପରୁ ସିନା ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଯେଉଁ ପାପ କର୍ମର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅଛି ତାକୁ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଯୋଗର କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ, ଏହି କଥା ତୁମେ ଏବେ ଶୁଣୁଛ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି କଥା କେହି ଶୁଣାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏସବୁକିଛି ଡ୍ରାମାରେ ରହିଛି । ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ସେକେଣ୍ଡ ଏହି ଡ୍ରାମା ଘୁରିଚାଲିଛି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ସହ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଏକାଭଳି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ସେକେଣ୍ଡ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି, ଏବେ ତୁମେ ଆୟୁଷକୁ କମ୍ ହେବାରେ ଲଗାମ ଦେଉଛ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆୟୁଷକୁ ବଢ଼ାଉଛ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଆୟୁଷକୁ ବଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ ଉପରେ ବାବା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେହି

ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗ ତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ, ଏହା ହେଉଛି ୟାଦର ଯାତ୍ରା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି କରି ପାପ କଟିଯିବ । ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ଗତି ହୋଇଯିବ । ଏହା ଉପରେ ବାବା ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛନ୍ତି — କେହି ଜଣେ କାହାକୁ କହିଲେ ତୁମେ ମଇଁଷି ଅଟ ତେବେ ସିଏ ନିଜକୁ ମଇଁଷି ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲା । ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ଦ୍ୱାର ଦେଇ ବାହାରକୁ ଯାଅ । ସେ କହିଲେ ମୁଁ ମଇଁଷି ଅଟେ ତେଣୁ ଏତେ ଛୋଟ ରାସ୍ତାରେ କିପରି ବାହାରିବି ? ତେଣୁ ସତରେ ଯେପରି ମଇଁଷି ହୋଇଗଲେ । ଏହିପରି ଏକ ଉଦାହରଣ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ ଏପରି କିଛି କଥା ନାହିଁ । ଏହା କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ଉଦାହରଣ ନୁହେଁ । ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ କଥାକୁ ଆଧାରିତ କରି ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବାବା ତୁମକୁ ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସ୍ମାରକୀ ରୂପେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସେହି ସବୁ ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । କେତେ ମେଳା ମହୋତ୍ସବ ଆଦି ହେଉଛି । ଏହି ସମୟରେ ଯାହା କିଛି ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସେସବୁ ଉତ୍ସବ ରୂପେ ପାଳିତ ହେଉଛି । ତୁମେ ଏଠାରେ କେତେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେଉଛ । ମେଳା ମହୋତ୍ସବରେ କେତେ ମଇଳା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ଶରୀରରେ ମାଟି ବୋଳି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏପରି କଲେ ପାପ କଟିଯିବ । ବାବା ନିଜେ ଏସବୁ କରିଛନ୍ତି । ନାସିକରେ ପାଣି ବହୁତ ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଯାଇ ମାଟି ବୋଳି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଏହା ଦ୍ୱାରା ପାପ ବିନାଶ ହେବ । ପୁଣି ସେହି ମାଟିକୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପାଣି ଆଣିଥା'ନ୍ତି । ବିଦେଶକୁ କୌଣସି ବଡ ମହାରାଜା ଆଦି ଗଲେ ଗଙ୍ଗାଜଳର ମାଠିଆ ସାଥିରେ ନିଅନ୍ତି, ପୁଣି ଷ୍ଟିମରରେ ସେହି ପାଣି ପିଇଥା'ନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ତ ଉଡାଜାହାଜ, ମୋଟର ଗାଡି ଆଦି ନଥିଲା । ୧୦୦-୧୫୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ହୋଇଗଲାଣି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରେ ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ଆଦି କାମରେ ଆସିଥାଏ । ସେଠାରେ ତ' ମହଲ ଆଦି ତିଆରି କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇନଥାଏ । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଥିବାରୁ ସବୁ କାମ ସହଜରେ କରିନେଉଛ । ଯେପରି ଏଠାରେ ମାଟିର ଇଟା ତିଆରି ହେଉଛି, ସେହିପରି ସେଠାରେ ସୁନାର ଇଟା ହେବ । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାୟା ମଚ୍ଛନ୍ଦର ଖେଳ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ନାଟକ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସୁନାର ଇଟା ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହି କଳିଯୁଗକୁ ଲୌହ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ' ସମସ୍ତେ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ତାହାର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପୁଣି ପରେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଦେବତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । କାହିଁକିନା ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଦେବତା କିପରି କହିବେ । ତୁମେ ଯେଉଁଆଡେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ବୁଝାଉଛ । କାହିଁକିନା ତୁମେ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟ । ତୁମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ, କେହି କେହି ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଠିକ୍ କଥା କହୁଛ । ବାସ୍ତବିକ ଆମର ଦୁଇଜଣ ପିତା ଅଟନ୍ତି, କେହି ପୁଣି କହିଦେଉଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ତ' ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ । ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ୨୧ ପିଢ଼ି ଜନ୍ମ ପରେ ଜନ୍ମ ତୁମେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛ । ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଏକଥା ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଣୁଛ । ଯେଉଁମାନେ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କର ସଂଶୟ ଆସିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତେବେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଯଦି ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଥିବେ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବ୍ୟାଜ୍ ବହୁତ ଭଲ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପିନ୍ଧିବା ଉଚିତ୍ । ଘରେ ଘରେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ, ପୁଣି କେହି ମାନନ୍ତୁ ଅଥବା ନ ମାନନ୍ତୁ । ବିନାଶ ଆସିଲେ ବୁଝିବେ ଯେ ଭଗବାନ ଆସିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିବ, ସେମାନେ ମନେପକାଇବେ ଯେ ଏହି ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ରଧାରୀ ଫରିସ୍ତା କିଏ ଥିଲେ ? ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଫରିସ୍ତା ଦେଖୁଛ ନା! ତୁମେ ଜାଣୁଛ ମମ୍ମା-ବାବା ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଏହିଭଳି ଫରିସ୍ତା ହୋଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ହେବୁ । ଏହି ସବୁକଥା ଶିବବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ତାହା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଉପରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଘରକୁ ଗଲେ ଜ୍ଞାନର ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମେ ସୁଖର ଅଭିନୟ କରିବ ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଭୁଲିଯିବ ।

ତୁମେମାନେ କେଉଁ ଆଡେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ନିଶାନୀ - ଏହି ବ୍ୟାଜ ସାଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରହିବା ଦରକାର । ଯଦିଓ କେହି ଥଟ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଥଟ୍ଟା ପରିହାସ କରିବାର କ'ଣ ଅଛି, ତୁମେ ତ' ଯଥାର୍ଥ କଥା ଶୁଣାଉଛ । ଇଏ ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନାମ ହେଲା ଶିବବାବା, ସିଏ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ପୁଣି ତୁମେ ଭୁଲିଯାଉଛ କାହିଁକି । ଏହି କଥା ତ' ବିଲକୁଲ୍ ସହଜ ଅଟେ । ତେଣୁ ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସି ମୁରଲୀ ଶୁଣି ଯାଉଛ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ୍ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କେବଳ ଜଣେ ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷିକା ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବେ । ନିମିତ୍ତ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ୍, ତେବେ ଯାଇ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବେ । ଯଦି ଜଣେ ଶିକ୍ଷିକା କୁଆଡେ ସେବାର୍ଥେ ଯାଇଛନ୍ତି ତେବେ ଆଉ ଜଣେ

କାହିଁକି ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ପରିଚାଳନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ? କ'ଣ ଧାରଣା କରିନାହାନ୍ତି ? ଛାତ୍ରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ପଢ଼ାଇବାର ସଉକ ରହିବା ଦରକାର । ମୁରଲୀ ତ' ବହୁତ ସହଜ, କେହି ବି ଧାରଣ କରି କ୍ଲାସ୍ କରାଇପାରିବେ । ଏଠାରେ ତ' ବାବା ବସିଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ବି କଥାରେ ସଂଶୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସବୁକିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଆଦି ପଚାରିବାର ନାହିଁ । ସକାଳୁ ବସି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ୟାଦର ଯାତ୍ରାରେ ସହଯୋଗ କରୁଛି । ସାରା ବେହଦର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମନେପକାଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ୟାଦର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ଅଛି, ଏଥିରେ ହିଁ ତୁମେ ନିଜର ସହଯୋଗର ଅଙ୍ଗୁଳି ଲଗାଉଛ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ଅଛି ନା । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନଜର ରଖୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଚାଲିଯିବେ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ' ବିଶାଳ ହୃଦୟ ହୋଇ ରହିବେ ନା । ମୁଁ ଆସିଛି ସାରା ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ, ମୁଁ ସାରା ଦୁନିଆକୁ କରେଣ୍ଟ ଦେଉଛି, ଯେପରି ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗବଳ ଥିବ ସେମାନେ ବୁଝିବେ ଯେ ବାବା ଏବେ ବସି ୟାଦର ଯାତ୍ରା ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ୟାଦରେ ରହିଲେ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ସହଯୋଗୀ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ତେବେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ, ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହିଁ ୟାଦ କରିପାରିବେ । ତୁମର ପ୍ରଥମ ବିଷୟବସ୍ତୁ ହେଲା ପବିତ୍ର ହେବା । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛ । ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି — ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ତେବେ ବାବା ଏକାକି କ'ଣ କରିବେ । ତେଣୁ ସହଯୋଗୀ ଆବଶ୍ୟକ ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବିଶ୍ୱକୁ ପବିତ୍ର କରି ପୁଣି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ରାଜ୍ୟ କରିବୁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଯେବେ ଏଭଳି ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ ତେବେ ନିଶା ଚଢ଼ିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ, ନିଜର ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ପାଇଁ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଏହି ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । ଏହା ହେଲା ଆତ୍ମିକ କଥା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପ ବାବା ଏହି ଆତ୍ମିକ ବଳ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ କେବଳ ଏହି ୟାଦ କରିବାର ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ମଧ୍ୟ ୟାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ । ସଦା ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ରହିବା ପାଇଁ ବାବା ବହୁତ ଜବରଦସ୍ତ ରୋଜଗାର କରାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସବୁକିଛି ଭୁଲିବାକୁ ପଡୁଛି । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯାଉଛୁ, ଆମକୁ ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଉଛି । ଖାଇବା ପିଇବା, ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ତୁମେ କ'ଣ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇପାରିବ ନାହିଁ, କପଡା ସିଲେଇ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଏକଥା ତ' ତୁମେ ଜାଣିଛ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଶେଷ ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ପୁଣି ଏବେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏହି ପୁନରାବୃତ୍ତିର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଡ୍ରାମାରେ ଯେଉଁ ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହା କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାୟ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ ତୁମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରିବ । ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ଏବେ ଏହି କଥା ଅଛି ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମା ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବୁ, କାହିଁକିନା ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ କହିବେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବାକୁ ହେବ । ସେଠାରେ ତ' ଦୁଃଖର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଦୁଃଖଧାମ ଅଟେ । ଏହା ପୁରୁଣା ଶରୀର ହୋଇଥିବାରୁ ଏବେ ଏହାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନିଜର ଘରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଭାବୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ୟାଦ କରିବାକୁ ପଡିବ । ନିରାକାର ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି । ତୁମେ ଏବେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଅ । ତୁମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ୟାଦ କର ତେବେ ପାପ କଟିଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜେ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ପାଠ ପଢ଼ିବା ସହିତ ପଢ଼ାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ବ୍ୟାଚ୍ (ପଦକ) ହିଁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କର ସଙ୍କେତ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ସବୁବେଳେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ବାବାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ବେହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରହୁଛି, ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ କରେଣ୍ଟ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ ଦେଉଥିବା ମହାଦାନୀ ବରଦାନୀ ହୁଅ ।

ସାରାଦିନ ଭିତରେ ଯିଏବି ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଶକ୍ତିର, ଜ୍ଞାନର, ଗୁଣର ଦାନ ଦିଅ । ତୁମ ନିକଟରେ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତା’ସହିତ ଗୁଣ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି । ତେଣୁ କୌଣସି ବି ଦିନ ବିନା ଦାନ କରିବାରେ ବିତି ନ ଯାଉ, ତେବେ କୁହାଯିବ ମହାଦାନୀ । ଦାନ ଶବ୍ଦର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସହଯୋଗ ଦେବା । ତେବେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୃତ୍ତିର ପ୍ରକମ୍ପନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ ତେବେ କୁହାଯିବ ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ବାପଦାଦା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ନିକଟତମ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା, ଆତ୍ମିକ ଭାବ ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନତାର ସ୍ମିତହାସ୍ୟ ରହିଥାଏ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****